

אהרון ברק:
„מעולם לא הצלחתי עד כה בטענת נוקיז“

ביום הרביעי ישוב אהרון טייטלמן - לשעבר סמנכ"ל מישרד-התיירות, העומד למישפט באשמת שוחד מיני - לבית-המישפט המחוזי, אחרי הפסקה במישפטו. אחרי שהסתיימו עדויות התביעה הכריז השופט על פסק-זמן, לאור בקשתו החריגה של עורך-הדין אהרון ברק שחרר לפטור את הנאשם מן הצורך להשיב לתביעה, מפני ש„אין קיז“. שאלתי את ברק-שחר, מהו „נוקיז“, בעגה המישפטית.

ההגדרה המישפטית היא כזאת: בתום הליך הבאת הראיות מטעם התביעה, שמורה לנאשם הזכות לטעון כי כל ראיות התביעה, כפי שהונחו, אין בהן תשתית יסודית להוכיח אשמה זאת או אחרת נגד הנאשם.

● אף שאני הדייוטה, אני יודעת שזהו הליך הריג ביותר.

מישפט

נכון, זוהי טענה נדירה למדי. היא מתקבלת על דעת השופטים רק לעיתים רחוקות, מפני שגם אם כמות ההוכחה שלפני בית-המישפט היא רלה — עדיין יש מקום לשמוע את גירסת הנאשם וזה משיט, ברר-כלל, בסיס ל„נוקיז“.

● זוהי הפעם הראשונה במהלך הקאריירה המישפטית שלך שאתה טוען „נוקיז“? לא, טענתי זאת כמה וכמה פעמים במהלך הקאריירה שלי, אבל לא זכור לי שזה אייפעס התקבל. כעצם אמרתי במישפטו של טייטלמן, כשהגשתי את הבקשה החריגה: „אני מאמין לכל מה שאמרו עדי-התביעה. בסדר, אז מה?“

● זהו צעד טקטי? אולי זהו צעד שנועד להביא כותרות? לא, לא, אני מאמין בזה! (דפנה ברק)

אהוד קינמון:
„שגיא? לא נראות לי ההצנחות מבחוזי!“

הפצצה האחרונה בנוף המיפלגתי היא כניסתו של יהושע שגיא - מי שכיהן כראש אמ"ן - ודווקא בתקופת מילחמת-הלבנון - לחרות, וההכרזה על מועמדותו לראשות עיריית בת-ים.

במהלך המהומה נזכרתי שלבתי-יש ראש-עיר, ודווקא

בחירות

ראש-עיר סימפטי - אהוד קינמון. שאלתי אותו לדעתו על מתחרהו החדש.

לי אין מתחרה? מה סירוש? אני ראש-עיריית בת-ים עד סוף הקרנציה הנוכחית. בשלב זה אני מועמד לשוסידינר בבחירות הבאות. בינתיים, אני לוקח אוויר. עדיין לא החלטתי אם אתמורד ואם — אז האם אתמורד מטעם הליכוד או המערך.

● עם כל הכבוד לדיסלומטיה, מה דעתך על כך ששגיא איננו תושב בת-ים ומתגורר במושב בית-חנף? ככלל לא נראה לי, כל הנושא הזה של הצנחות מבחוזי. זה מספיק, בשלב זה. (דפנה ברק)

אלי קולס:
„לוועדת-החוקה אין סמכות לחקור פלילים!“

בתחילת השבוע שעבר עוד רעדו כל הנוגעים למרשת-אלבין, למרות החלטתו של היועץ המישפטי לממשלה יוסף חריש שלא להעמידם לדין. בכלי-התיקשורת פורסמה הכוונה לחקור את עניינם בכל מיני פורומים הקשורים לוועדת החוקה-חוקי-מישפט של הכנסת.

מכיוון שלא הבנתי כראוי במה המדובר, פניתי אל יושב-ראש הוועדה, אלי קולס, וביקשתי שיאיר את עיני.

נו, באמת! ארצי היקר (חבר-הכנסת יצחק ארצי, חבר-הוועדה) מפריח באוויר בלונים, שאין להם כל אחיזה במציאות. בזמנו מיניתי ועדת-מישנה לענייני השב"כ, ובראש הוועדה הזאת עמד חבר-הכנסת יצחק ארצי. מעניין שאחרי-כך הוא בא אלי בטענה שאין טעם לקיום ועדה נפרדת לעניינים אלה, ושיש

פרשות

לאחריה עם ועדת-המישנה שבראשה עומד אוריאל לין. על כל זה אני טולח לו, אבל פתאום הוא התעורר.

● למישהו בוועדה שלך יש בכלל סמכות לקיים חקירות פליליות? בנושא השב"כ לא חקרתי ספציפי, אלא את העניין בכללותו. אין לנו שנייים לחקור תיק. מה, אני יכול להורות למישהו להופיע לפני הוועדה? איך בדיוק אני יכול לכפות עליו לעשות זאת? ועדת החוקה-חוקי-מישפט לא נועדה לברוק עניין של איש אחר, אלא של מערכת.

● מה אירע לוועדותיהם של ארצי ולין? שתי וועדות-המישנה קיימות כיום כגוף אחד. ביקשתי משני היו"רים הנכבדים מאוד לגבש מסקנות, ואני עדיין ממתין להן. (דפנה ברק)